

C_2019213CS.01002401.xml
24.6.2019

CS

Úřední věstník Evropské unie

C 213/24

Žaloba podaná dne 10. května 2019 — Evropská komise v. Spolková republika Německo

(Věc C-371/19)

(2019/C 213/23)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: J. Jokubauskaitė a R. Pethke, zmocněnci)

Žalovaná: Spolková republika Německo

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

—

určil, že Spolková republika Německo tím, že systematicky odmítala vyžadovat si údaje chybějící v žádostech o vrácení DPH a namísto toho v daných případech žádosti přímo zamítala, pokud takové údaje mohly být poskytnuty až po lhůtě stanovené na 30. září, neplnila povinnosti, které jí přísluší na základě článků 170 a 171 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (1), jakož i článku 5 směrnice Rady 2008/9/ES ze dne 12. února 2008, kterou se stanoví prováděcí pravidla pro vrácení daně z přidané hodnoty stanovené směrnicí 2006/112/ES osobám povinným k dani neusazeným v členském státě vrácení daně, ale v jiném členském státě (2),

—

uložil Spolkové republice Německo náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu svého návrhu uplatňuje Evropská komise následující tři žalobní důvody:

1)

První žalobní důvod — porušení zásady neutrality DPH

Podle Evropské komise Spolková republika Německo porušila zásadu neutrality DPH zakotvenou v člácích 170 a 171 směrnice 2006/112 a v článku 5 směrnice 2008/9, podle nichž je při

pořízení zboží a služeb třeba opravit ve prospěch osoby povinné k dani DPH odvedenou ve fázi plnění uskutečněných na vstupu.

Komise má za to, že zásada neutrality DPH vyžaduje vyhovět všem žádostem o vrácení, které splňují včnné požadavky. V případě pochybností o tom, zda jsou tyto podmínky vrácení splněny, mohou být podle ní žádosti o vrácení podle článku 5 směrnice 2008/9 ve spojení s jejím čl. 21 prvním pododstavcem první větou zamítnuty pouze tehdy, jestliže nebylo vyhověno žádostem o údaje vzneseným podle článku 20 uvedené směrnice členským státem vrácení daní.

2)

Druhý žalobní důvod — porušení zásady užitečného účinku práva na vrácení DPH

Podle Evropské komise výklad čl. 20 odst. 1 směrnice 2008/9 zastávaný Spolkovou republikou Německo brání skutečnému výkonu práva na vrácení DPH osobami povinnými k dani neusazenými v členském státě vrácení daní. Správní praxe německých daňových orgánů tak podle ní představuje zásah do práv těchto osob povinných k dani zakotvených v článcích 170 a 171 směrnice 2006/112 a v článku 5 směrnice 2008/9.

Evropská komise má za to, že k zajištění užitečného účinku směrnic 2006/112 a 2008/9 a co možná nejvyššího dodržení zásady neutrality je třeba včnný důvodným žádostem o vrácení DPH vyhovět. Podle ní je předmetem právní úpravy zaručit, že při nákupu zboží a služeb bude DPH odvedená ve fázi plnění uskutečněných na vstupu v plné výši opravena, a vytvořit tak v zásadě rovné podmínky hospodářské soutěže pro všechny osoby povinné k dani, a to i v případech přeshraničních plnění. Evropská komise má za to, že je v tomto ohledu třeba přijmout veškerá vhodná správní opatření stanovená směrnicí, která umožňují žádostem o vrácení DPH vyhovět.

3)

Třetí žalobní důvod — porušení zásady legitimního očekávání

Podle Evropské komise je systematické odmítání Spolkové republiky Německo vyžadovat doplňující údaje a důkazy podle čl. 20 odst. 1 směrnice 2008/9 v rozporu se zásadou legitimního očekávání. Podle ní musí mít každá osoba povinná k dani poté, co obdrží potvrzení o doručení žádosti o vrácení, právo očekávat, že její žádost bude vyřízena v souladu s ustanoveními dané směrnice. Evropská komise má za to, že pokud tomu tak není, dochází k porušení legitimního očekávání osoby povinné k dani, že její žádost bude vyřízena v souladu se zákonem.

(1) Úř. věst. 2006, L 347, s. 1.

(2) Úř. věst. 2008, L 44, s. 23.